

בני אדם. ושלמה הפליך צוות ואומר, (קהלת ב) כי מה האדם שיבוא אחריו הפליך את אשר כבר עשווהו. והרי נתבאר פטוק זה. בא וראה, פתוב (שופטים ח) והוא בזאת משער בצעך משדה אדום ארץ רעה וגוי. בשעה שרצה המקדוש ברוך הוא למת תורה לישראל, הלה ומן את בני עשו ולא קבלויה, כמו שנאמר בדברים י"ה מפי נ"ב בא וזרח משערו למו, ולא רצו לקבלה. החל לבני ישמעאל, ולא רצו לקבלה, שפתות הופיע מהר פארן. כיון שלא רצג, חור להם לישראל. כך שנינו.

עבשו יש לשאל, והרי שנינו שאין חטא כשדים מדקדים דיקונים בתורה וישראל שלאותיו להoir דבריו. פטוק זה לא מתישב, ויש לשאל, המקדוש ברוך הוא כשלהק לשער, לאיזה נבייא שלם התגלה? וכשהלהק לפארן, לאיזה נבייא שלם התגלה? אם תאמר שהתגלה לכלם, לא מצאנו זה לעולמים, פרט לישראל לבודם, ועל ידי משה. והרי נתבאר שכך ציריך הפטוק יומר: ה' לסיני בא וזרח לשערו למו הופיע להר פארן. מה זה משער למו? ומה זה מהר פארן? הכל יש לרגע ולהסתכל, והרי שאלנו, ולא שמענו ולא ידענו.

כשבא רבי שמעון, בא ושאל דבר במקודם. אמר לו, הרי שלאה זו נאמרה. ה' מפי נ"ב, כמו שנאמר (שםות יט) הגה אנכי בא אלך בעב הענן, ומפני בא והתגלה עליהם. וזרח משערו למו, ממה שאמרו בני שער שלא רוצים לקבלה, מההαι לאם להם לישראל והויסיף עליהם אור נהיר ואחיבתו סגיא. אוף ה' כי, הופיע וננהר חביבות גדולה. גם ב' הופיע והair לישראל מהר פארן, ממה שאמרו בני פארן שלא רוצים

שיבו אחרי הפליך את אשר כבר עשווהו.
והא אתרמר קרא דא.

הא ח'י, כתיב (שופטים ח) יי בצעך משער בצעך משדה אדום ארץ רעה וגוי. בשעתה דבעא קדשא בריך הוא למייב אוורייתא לישראל, אזל וזמן להו לבני עשו, ולא קבלויה. כמה דעת אמר (דברים לג) יי מסני באה וזרח משער למו, ולא בעו לקבלה. אזל לבני ישמעאל, ולא בעו לקבלה, דכתיב הופיע מהר פארן. כיון דלא בעו, אהדר לון לישראל, ה' כי תנין.

השתא אית לשאל, והא תנין דלית חטא כד בר נש מדקדק דיוקין דאוורייתא, ויישאל שאלהוי לאנחרא מלוי. האי קרא לא ATIISHBAA, ואית לשאל. קדשא בריך הוא כד אזל לשער, למאן נביאה דלהון אתגלי. ובכד אזל לפארן, למאן נביאה דלהון אתגלי. אי תימא דאתגלי לבלוזהו, לא אשכחן דא לעלמיין. בר לישראל בלוזהו, ועל ידי דמשה. והא אתרמר דה' מיבעי קרא למימר, יי לסיני בא, וזרח לשער למו, הופיע להר פארן, מהו משער למו, ומהו מהר פארן. כלא אית למנדע ולאסתבלא, והא שאילנא, ולא שמענא, ולא ידענא.

בד אתה רבינו שמעון, אתה ושאליל מלחה כמלקדמין, אמר לייה לא שאלה לא אתאמרת. יי מסני בא: כמה דעת אמר (שםות ט) הנה אנכי בא אליך בעב הענן, ומפני נ"ב ואתגלי עלייהו. וזרח (ח' קצ"ב ע"ב) משער למו, ממה דעתו בני שער, דלא בעאן לקבלה, מהαι, אנחר לון לישראל, ואסיף עלייהו נהיר ואחיבתו סגיא. אוף ה' כי, הופיע וננהר חביבות גדולה. גם ב' הופיע והair לישראל מהר פארן, ממה שאמרו בני פארן שלא רוצים